

Lumina Satelor

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Po un an	Lei 180-
Po o jumătate de an	Lei 90-
Po 3 luni	Lei 30-
Pentru străinătate	300-
Pentru America pe an	Dolari 2-

Foale pentru popor

Redactată de preotul: L. TRIFA.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Avram Iancu Nr. 5

Un număr Lei 3·50

ANUNȚURI

primește admin. din str. Avram Iancu 5.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir mărunt 8 Lei pentru odată, dacă se public de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Fiara ce se ridică în lume

la Berlin s-au format echipe de voluntari pentru apărarea bisericilor — lupta contra credinții se întinde.

Trăim vremuri bibile. Cele ce se petrec în Rusia au o mare asemănare cu ivirea lui Antihrist. În Rusia se dă o luptă pe față contra credinții. și lupta aceasta începe să grănește Rusiei.

Biserica catolică rânduise săptămâna trecută o zi de rugăciune pentru credincioșii din Rusia. Astă i-a tulburat foarte pe comuniști și drept răspuns declară că vor începe lupta contra bisericii catolice. Ateii din Rusia — societatea celor fără Dumnezeu — au nornit o colectă pentru a se cumpăra avioane pentru lupta aceasta. și nici tovarășii de prin alte țări nu se lasă mai pe jos. La Berlin, comuniștii au încercat să tulbere zia de rugăciune ce se rânduise pentru credincioșii din Rusia. În câteva locuri au dat naștere prin biserici, conturbând slujba cu strigătele: trăiască So vietele... Trăiască „frontul roș”!

Credincioșii au format echipe de voluntari pentru apărarea slujbelor și bisericilor. Astfel de cazuri s-au petrecut

și prin alte orașe mari. Lupta contra credinții se întinde.

In față acestor stări, îți vine să te întrebă, oare nu cumva se ridică în lume fiara cea dela Daniil și din Apocalips?

„Și am văzut suindu-se din coarne și era asemenea leopardului și picioarele ei ca ale urșului și gura ei ca gura leului și i-a dat ei bălaurul [diavolul] puterea sa și scaunul său... și și-a deschis gura sa și a început să rostească hulă împotriva lui Dumnezeu și să hulească numele Lui” [Apocalips 13, 1–10].

„Ea va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalț, va asupri pe sfintii Celui Prea Înalț și se va încumeta să schimbe vremile și legea” [Daniil cap 7, 19–26].

Cine are urechi de auzit să audă [Apocalips 13, 9].

Pe calea convențiilor comerciale

Germania a ridicat taxele vamale. Tariful pe căile ferate poloneze. Tratativele cu Austria.

Lipsa convențiilor comerciale cu țările ce cumpără mărfuri dela noi, a făcut ca exportul nostru să primească în ultimul timp câteva lovitură destul de grele. Astfel, Germania a ridicat taxa vamală pentru grâu, dela 95 mărci la 12 mărci de chintal, taxa pe cartofi dela 4 la 20 mărci de chintal. Polonia a majorat tariful de transit pentru porumb pe linia cu via Hamburg cu 120%. și tariful pentru cherestea, transportată pe căile ferate polone, s'a urcat cu cca 50%. Se cunosc dificultăți pe care le face Austria exportului nostru de vite.

Se fac însă eforturi pentru înlăturarea acestor greutăți. Atât Germania cât și Austria

au interesul de a obține tariful minimal român pentru produsele lor industriale ce se vând în țara noastră. Pe această bază, România a cerut regim de favorare produselor sale de export, vite pe picioare, carne tăiată de porci, fructe, porumb etc.

Si față de Polonia se fac încercări de reducere a prețului, întrucât această măsură paralizează intreg comerțul de cereale și lemnărie din Bucovina și nordul Basarabiei și al Moldovei.

Sunt speranțe de reușită și deci de îmbunătățire a grelei crize prin care trecem.

Infiorătoarea prigoană din Rusia

ancheta unui profesor american — ca pe timpul lui Nero.

Profesorul american Edmund Walsh, vice-președintele universității din Georgetown, a făcut o anchetă în Rusia sovietică și spune în raportul său că victimele creștine ale sovietelor sunt numeroase.

„Arhiepiscopul de Parm a fost înmormântat de viu, după ce i s-au scos ochii.

Episcopul de Belgorod a fost aruncat într-o groapă plină cu var nestins. Corpul acestui episcop a crăpat după câteva ceasuri.

Episcopul de Iurief, după ce a fost ținut închis, în tovărașia criminalilor de drept comun, a fost torturat, tăindu-i se nasul și picioarele.

Arhiepiscopul de Veronej a fost spânzurat în fața altarului. Același sfârșit tragic l-au avut

160 de preoți din dieceza acestui arhiepiscop.

Arhiepiscopul de Teofan a fost încercat.

Un preot din Cerdin a fost ucis în condiții ciudate de oribile: despoiat de vestimentele sale sacerdotiale, pe un ger cumplit, corpul gol al nefericitului preot a fost legat de un stâlp.

Membrii organizației ateiste și agenții teroriști ai poliției criminale l-au încunjurat și în strigăte și cântece batjocoroatoare, au asvârlit pe corpul gol al preotului, atâtă apă, încât l-au transformat într-un bloc de ghiașă”.

În față acestor orori se număruia nici o măsură contra acestei nebunii? Care este datoria noastră de creștini? Dacă vom sta nepăsători, ce ne așteaptă?

Apărarea vieții românești în Basarabia

ce se petrece în Basarabia — mișcarea începută de asociația „Cultul Patriei”.

Îndrăzneala comuniștilor în Basarabia a întrecut orice măsură. Această îndrăzneală pare că are de sprijin și protejatori chiar pe domnii noștri politicieni. Așa un comunist recunoscut ca primejdios, în loc să fie trimis peste graniță, este ales primarul coloniei bulgare Valea Perjei, cu toate că subprefectul a reclamat prefectului, că n'are nici cetățenia română.

Seful comuniștilor din Ceadâr-Lunga, a scris pe buletinul său de vot, următoarea notă: „Te asigur, domnule judecător, că pe origine vei scoate din urnă, tot Rusia sovietică ne va conduce în curând”.

Oamenii de bine ai țării au pornit o mișcare de deșteptare, dând alarmă de primejdie prin

care trece în clipele de față neamul nostru. La adunarea asociației „Cultul Patriei” din București, reprezentanți ai Universității, ai corpului didactic, ai armatei au luat cuvântul, arătând poruncitoarea datorie a solidarității naționale în fața loviturilor ce ni se pregătesc și care amintă nu numai unitatea, dar și existența noastră națională.

Primul președinte al Curții de apel din Chișinău, care se găsește în Basarabia de 12 ani, a spus despre siluația de acolo. „stăm pe un vulcan”.

Un memoriu va fi prezentat Inaltei Regențe. O uriașă procesiune va avea loc în București, ca un semn de afirmare a conștiinței naționale față de situația din Basarabia.

A luat ființă creditul agricol? Se aude că Creditul agricol pentru finanțarea recoltei, a fost încheiat.

El ar fi dat de două bănci din Franța și de un grup de bănci românești.

În orașul Tulcea un mare incendiu a distrus 30 case. Focul a luat naștere din neglijența unor copii ce făceau foc cu pae.

Autoritățile au promis tot ajutorul lor.

Ce suntem? creștini ori păgâni?

Fiecare dintre noi are o ocupație din care trăiește. Cătare e profesor, altul e plugar, slujbaș, ofițer sau orice voiți. Fiecare crede că „și-a făcut datoria” în felul lui. N'are afacere, de pildă, că la plecare acasă pune deoparte o testea de hărție, dacă-i slujbaș intr'un așezământ oarecare, sau două trei brațuri de nutreț din ogorul altuia, dacă-i „gospodar vrednic”. Ce să mai vorbim dacă, în tot minutul, harnicul gospodar se mânăie, blasfemă și nu-i ajung sănii din calendar, bisericile, crucile. „Dumnezeii” din ceruri pentrucă o biată viață n'a fiut drept brazda, ori a întârziat femeia cu mâncarea? Ce să mai pomenim de miile de minciuni boacăne, ori de minciunile care intră și ele, neapărat, în bagajul zilnic al omului, făcut după chipul lui Dumnezeu, adecă al Adeverului veșnic?

Si totuși omul crede că și-a făcut datoria!

Ce înșelare omenească! Cumplită înșelare! Veșnic apune soarele îndurării peste ființa care tăgăduiește, în mii de feluri, pe Dumnezeul căruia se închină totuși! Imi închipui, dacă o mai fi rămas așa cum știu, că omul nu se culcă fără să-și aducă aminte de Dumnezeu, printre cruce, ori vr'un alt semn. Dar mai știu un lucru: că omul face semnul acesta „din datoria”, de mândruială, ca și cum ar vrea să nu încheie ziua fără să facă cea din urmă datorie.

Crucea e semnul Domnului, e semnul pe care a suferit El pentru răscumpărarea noastră din păcat. Cu ce ușoară inimă fac oamenii un semn care a costat cea mai scumpă viață din câte au fost trăite pe pământ! Se gădesc ei oare atunci, când și-aduc aminte să facă acest semn că toată ziua au greșit Celui ce i-a răscumpărat cu sângele Său din acest deșert fel de viețuire?

Se poate oare mai mare paganism decât acela al unuia ce poartă semnul lui Hristos fără să știe de ce? Ce fel de creștin este românul care împlinește numai lucrurile din afară, adecă face cruce, dă acatistă, aprinde lumânări, plătește liturghii și nu-și curăță inima de păcate? Nu, Domnul nu se mulțumește cu „datoria” așa cum o înțelege omul. El vrea însăși inima omului, vrea să i se dea Lui cheia inimii ca să înnoiască, fiind sin-

gurul stăpân. Nu-i inimă omenescă la care să nu bată Domnul, cerând să intre. Dar înăuntru este musafirul cel nepofit, tatăl minciunii și întunericului, care a zăvorât inima. Numai așa se explică de ce omul se gândește, într-o zi, abia câteva clipe la Dumnezeu — restul, i-s furate gândurile.

Cunoșc mulți oameni cari au rupt-o cu păcatul primind să se lase conduși în totul de Hristos. Si oamenii aceia mărturisesc, prin viața lor, că a-și face cineva datoria este a te întreba înainte de orice lucru: Ce ar face în locul meu Isus?

Cunoșc, de pildă, pe soția unui general, mort pe câmpul de luptă, care a pierdut un proces, a cărui valoare trecea de un milion lei. De ce? Pentru că n'a voit să spună o minciună, cum o învăță advocatul, ca să căștige pricina. Drept credincioasa femeie și-a zis: Dacă Isus ar avea acest proces ar spune El judecătorilor o minciună? De sigur că nu! Atunci nici eu nu trebuie să spun, orice să ar întâmpla. Si a perdit procesul. Cineva care a socotit-o nebună, a întrebat-o de ce nu și-a cunoscut interesul? Zisa lui femeia: „Ce-ar folosi omului să căștige lumea toată, dacă și-ar pierde sufletul?”. A preferat deci să piardă avereia vrăjnică decât să piardă sufletul pentru care se jefise Isus Hristos, Măntuitorul. Eu zic că, în adevar, femeia aceia nu poartă degeaba numele de creștină. Si dacă milioanele ce-și zic „creștini” ar cinsti acest nume frumos, ați vedea că împărăția lui Dumnezeu este aevea în noi înșine.

Dacă gospodarul ce se întoarce dela coasă, pe înopitate, dela câmp să ar întreba, în clipa când a tăiat un pâlc de nutreț dela altul, „ar face acest lucru Isus”; dacă măntuitorul de cifre și-ar pune și el acelaș întrebare când scoate pentru buzunarul lui sume ce nu i se cuvin; dacă meșteșugarul ce-și oprește pentru dânsul materialul ce i rămâne dela mușteriu să ar întreba și el la fel. — toti ar ajunge să vadă că nu trebuie să mai continuie a purta numele de creștin, așa cum îl poartă, ci și-ar pune cenușe în cap, să ar pocăi, și-ar începe o viață cu Hristos.

Așa cum trăim, suntem, hotărât, mai mult decât păgâni.

(Luată din minunata carte Spice de grâu duhovniceșc, de I. Gr. Oprean, ieșită acum de sub tipar).

Pentru că a întârziat mireasa 20 de minute, mirele enervat a plecat dela biserică, renunțând să mai facă nunta. În urmă s'a aflat că tot el era de vină: făgăduise să trimeată miresei un automobil să ia și să uitase angajamentul.

O intrare în Oastea Domnului.

O veste de bucurie aducem celor din Oastea Domnului. În rândurile noastre a intrat și părintele Toma Chiricuția, dela Biserica Zlătari, București.

Părintele Chiricuția este unul din cei mai distinși preoți ai Bisericii noastre; un vestit predicator și vestitor al evangheliei. Sf. Sa este și directorul minunatei reviste religioase „Fântâna Darurilor”. Intrarea Sf. Sale în rândurile noastre este un nou dar pe care ni-l trimite „Domnul secerișului”. Ne-a trimis următoarea mult grăitoare înștiințare:

Iubite frate Iosif! Tara noastră are nevoie de căt mai mulți mărturisitori hotărâti ai Domnului în sfântă și duumneiasca Sa Biserică. Din mila lui Dumnezeu m-am înredicnit și eu de a ajunge la acest dar și fiindcă și tu nimic altceva nu vrei să faci, prin a ta minunată lucrare, numită „Oastea Domnului”, decât Sa-L mărturisesti cu putere, prin cuvânt și prin viață, în mijlocul bisericii, de accea îngăduie-mi să mă socotești și pe mine printre smerișii lucrători și împreună lucrători cu Tine în rândurile „Oastei Domnului”.

Vorbiam, nu de mult, ca un preacuvios și încercat frate într-o preoție de acest gând al meu și el îmi spunea: Dar nu suntem care cu toții ostași ai Măntuitorului? Ce? E nevoie să mă mai inscriu într-o altă oaste, de căt aceia carte este biserica noastră Ortodoxă? Si am stat și m'am rugat Domnului, pentru că să ajung la o încredințare căt mai luminată și mai înțemeiată cu privire la acest lucru. Si acum, când am ajuns, îi răspund aceluia preacuvios și încercat frate, pe calea acelașă. Da. Este adeverat că biserica noastră biserică ortodoxă este adeverată și măntuitoarea oaste a Domnului Isus Hristos. Ea este aceia care a primit dela Măntuitorul, minunata chemare să a Imbrăca sufletele oamenilor în sfântă și Dumnezeiaschă armură și unei vieți sfinte, trăită cu Domnul. Ea este aceea, care, prin sfintii Apostoli și prin sfintii urmași ai lor, părinți și erarhi bisericii, a organizat aici pe pământ, marea și statonica luptă cu puterile lui Satan.

Dar de-o bucată de vreme, un fapt primejdios și trist a început să se petreacă

în șirurile oamenilor bisericii. A prins să plâtrunda într-unii un somn adânc, un fel de nepăsare cu privire la luerurile măntuirii. Au prins să adosarmă, ca sub o vrajă dăcescă, soldați, și adesea chiar ofițeri, din mare și măntuitoare oaste a bisericii lui Hristos. Merinde și munițile cerești, ale Cuvântului lui Dumnezeu, precum și ale vieții sfintilor, aproape că au lipsit cu totul din sufletul multor ostași ai bisericii lui Hristos. Viața lor, în loc ca să tie o Evanghelie vie și să răstăță prin fapte, în mijlocul lumii, a prins să-L facă de rușine pe Domnul și săpămul suprem al sfintei oștiri ortodoxe. A ajuns cuvântul de ortodox la o mare rușine în multe părți a lumii, întrucât el nu mai însamnă întotdeauna, un semn de adevărată urmare a marelui Rege Ceresc.

Si în loc ca marea oaste a ortodoxiei eroice, din vremurile sfintilor, să căstige tot mai multe suflete și să le înroleze cu înrolire sub steagul sfintei biserici, ea a ajuns să pleاردă, mai ales în vremea din urmă, din ce în ce mai multe suflete, în fel de fel de arme străne de adevărată biserică. Si atunci când începe, fie și într-un chip restrâns, și chiar nedăvărsit, ca să se petreacă o trezire în rândurile ostașilor Domnului, care de fapt uitaseră că sunt acest lucru în mijlocul vremii; atunci când se ridică un trambăș amerit, care însearcă să trezască, căt mai multe suflete din biserică, la adevărată înțelegere și urmare a ostașiei lor sfintei; noi să re-dăm în lături dela creașterea lucrării lui? Noi să spunem că n'avem nevoie să ne îmbrățișem unii cu alții, din motive de mândrie, spre a reda Ortodoxiei adevărată strălucire din trecut?

Așa am înțeles eu, iubite frate Iosif, rostul lucrării tale în sfântul biserică noastră. Si fiindcă și eu de mult lucrez într-ună, tot în aceeași direcție și tot în același duh, în care lucrezi tu, la învierea ortodoxiei, adică a alegerii triunghiului Domnul și în sfânta Lui biserică, de acela îmi îngădui astăzi ca să mă unesc cu tine și să te asigur că și eu voi lupta statornic în rândurile „Oastei Domnului”, până la completa intrare a tuturor creaștilor în rândurile ortodoxiei.

Fii binecuvântat în Domnul, El care este pacea și bucuria noastră.

Al sfinticii Tale, frate într-o credință și într-o luptă

Preot Toma Chiricuția, București,
Biserica Zlătari.

Alte două daruri de 1000 Lei

pentru Tipografia Oastea Domnului și lucrul Domnului.

Domnul ne trimite din toate părțile ajutor și încurajare pentru lucrarea cea nouă în care am intrat cu Tipografia „Oastea Domnului”.

Dela iubitul nostru luptător, avocatul Traian I. Corodeanu, din Tecuci, am primit un dar de Lei 500.

Dela un alt prieten și spri-

știm ce să subliniem mai întâi din acest strigăt care se adresează sufletului nostru. Este atâtă bogăție de pilduire, atâtă adâncire în Evanghelie, atâtă smerenie personală și atâtă iubire pentru păcătoși încât cel mai bun lucru pe care-l putem face este a îndemna pe cetitori, din toată inima noastră ce tremură încă de vibrația acestor predici, să-și procure carte.

O apreciere.

Revista „Fântâna Darurilor” scrie despre carteau cu Fiul cel perdut între altele și următoarele:

Părintele Trifa alcătuind din această minunată parabolă a Fiului perdut o carte întreagă, ne chiamă la cea mai puternică dintre realitățile sufletești de totdeauna, și în chip special, din vremea noastră. Nu

indrăznea unui primar comunistic. În Basarabia în satul Căinarii Vechi, noul primar ales, Dumitru Ștefan, fost președinte al comisiei interimare, după alegera sa a strigat în fața a sute oameni adunați la primărie: „Trăiască Rusia!... Ural... Jos România”.

Din scrisorile Sfintilor Părinti.

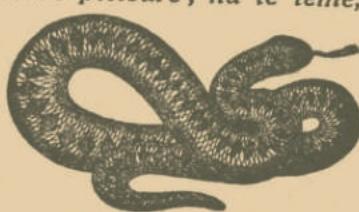
Ce spune sf. Ioan Gură de aur despre șarpele diavol și înfrângerea lui.

Să ne ferim iubitor, de tot păcatul, ascultând cuvântul Scripturii: „Ferește-te de păcat ca de fața șerpelui” [Pilde 21, 2]. Dacă te vei aprobia de dânsul te va mușca; căci nu vine el la noi, ci noi ne apropiem de dânsul din bunăvoie. Dumnezeu adecă a întocmit-o și asta aşa, ca diavolul cu tirania sa să n'aibă putere asupra noastră, căci alt-mintrelea nimenea n'ar putea sta în contra puterii lui. De aceea Dumnezeu l'a închis ca pe un fur și tiran, și dacă nu-l prinde el pe cineva în vizuinele sale gol și neînarmat, atunci nu [cutează să-l atace].

Decă nu ne vede el călătorind prin deșert, n'are curaj să se aprobie de noi: locul deșert al diavolului nu-i altul decât păcatul. Noi avem aşa-dară trebuință de scutul credinței, de coiful măntuirii, de sabia Duhului, nu numai ca să nu pătim ceva rău ci ca să-i și tăiem capul, când ar voi să sară la noi; avem trebuință de rugăciune neîncetată, ca el să se sfarme sub picioarele noastre. Căci el este nerușinat și urât, și deși se luptă dintr'un loc mai jos, totuși și aşa învinge. Si cauza zace în aceea, că noi nu căutăm să fim mai pre sus de loviturile lui. Si el nici nu-i în stare să se ridice tare în sus, ci se trage numai pe jos, și tipul lui este șarpele.

Dacă din început l'a rânduit Dumnezeu să fie aşa, cu atâtă mai vârlos acuma.

Dară dacă nu pricepi, ce însamnă aceea a se lupta de jos, apoi eu voi cerca să-ți lămuresc feliul acestei lupte. Deci ce însamnă a se lupta de jos? A da lovituri din punctul de vedere al tuturor lucrurilor pământești. De aceea dacă-l va vedea el (diavolul) pe cineva înălțându-se la ceriu, de odată nu se va putea aprobia de dânsul; și apoi de va și cerca, va cădea îndată iară la pământ. N'aibi grija, el n'are picioare; nu te teme, el

n'are aripi! El se tine pe pământ și în lucruri pământești. Tu să n'aidarnimic comun cu pământul, și nici nu vei avea trebuință de luptă.

El (diavolul) adecă nu cunoaște o luptă față în față, ci se îndosește ca vipera prin tufișuri. Înșelăciunea ispitelor. Dacă tai tufișurile, de frică fugă îndată, și dacă ai să-i sănți cântecele cele cerești, pe loc s'ar umplea de rane. Avem noi doară, avem cântece duhovnicești, numele Domnului nostru Isus Hristos și puterea crucii. Această cântare nu numai că-l amăgește pe diavolul din vizuinele sale și-l aruncă în foc, dară vindecă și ranelă.

Si dacă și mulți nu s'au vindecat, recitând (aceste cântece), apoi asta rezultă din puțina lor credință, iar nu din neputința celor recitate, deoarece și pe Isus mulți l'au împins și l'au bătut cu petri și nimic n'au căstigat. Dară cea cuurgerea săngelui nici nu s'a atins de corpul lui, ci numai de haina lui, și curgerile săngelui ei atât de învechit au încetat. Numele acesta este înfricoșător pentru demoni, pentru patimi și pentru boale. Deci cu acesta să facem zid împrejurul nostru!

Preasfânta Icoană a Preasfintei Cuvântării Domnului, înainte de a cunoaște cuvântul lui Dumnezeu, trăiam o viață fără Hristos, creștin mort în noroilor păcatelor și în Sodoma și în Gomora și să am trăit o viață până la vîrstă de 25 ani. Si acum căciad cărtile scosse de Preasfânta D. Voastră, eu puterea Duhului Sfânt, care mai în fiecare cără de creștin, se citește. Despre cuvântul Domnului binecuvântându-se toți cetitorii și cei lipsiți care ascult, și m'am hotărât de acum înainte la o viață nouă cu Domnul.

Bucur Popescu,
com. Boteni, jud. Muscel.

Cucernice părinte susținător! Cercetând și eu în toate Duminele școală dumneacă din orașul nostru și deșteptându-mă ca dintr-un somn lung al păcatelor în care dormiam și văzând ce bine și frumos este să trăi o viață cu Domnul și a-i slugi lui cu toată inimă și nu lumii aceștia trecătoare, m'au hotărât să mă împărtășesc de toate plăcerile lumeni care sunt o umbră și vis. Deci vă rog a binevoi și să-mă înscrive și pe mine în Oastea Domnului Isus.

Elena Josan din Lugoj (jud. Severin).

Din fronturile alegerilor politice

— un mic răspuns criticanților Oastei Domnului. —

Primim spre publicare următoarele multgrafoare rânduri:

Stimate domnule părinte! Subsemnații înțelegând despre critica dusă din partea dnilor preoți dela o revistă Bisericească din București contra Oastei Domnului, cu aceea căci toți sunt Ostași a lui Hristos. Vă trimitem întâmplarea de mai jos rugând pe dnii criticanți să ne răspundă la ea. La alegerea de primar în comuna noastră au luat parte 2 candidați, însă după obiceiul [nu știm a ostașilor, sau...] au început să aibă la aldămaș, la care au luat parte aproape întreg satul, formându-se două cete de ostași [ai cui dator criticanți?] care umbra prin comună toată ziua și noaptea cu strigăt să trăiască... Ura... iar alții din altă parte strigând nu-i bun, jos cu el, înjurându-se unii pe alții. Dându-se oamenilor beatură și oamenii fiind ameții de beatură și de politică au început să umbla pe străzi cu arme, săcuri, furci, sepe și pari fiind un adeverat războiu și a striga iarăși cu strigăt de trăiască... Ura... Unii într-o parte alții într'alta aşa căci în noaptea

zilei de 6 Martie 1930 pe la orele 1 noaptea mergând și săteanul Mircu Teodor, a strigat pe stradă, alții din alt partid eșindu-i în cale înarmați cu arme furci, sape, securi etc., lovindu-l în cap și peste tot corpul fiind tot rupt l-au lăsat aproape mort. În ziua de 9 Martie și-a dat suflul în mâna cui? [să răspundă domnii criticanți!] El zace acum în mormânt murind moarte de mucenic și erou politic, iar alții trei zeci în temușă [care aceasta-i Oastea Domnului?].

Ni se rupe inima de durere când înțelegem despre critica adusă din partea dlor... care ar trebui să dea tot sprijinul pentru întărirea bisericii noastre drept credincioase ortodoxe și când vedem cum se împlinesc cuvintele prorocului Ezechil cap. 34 și mai ales ni se rupe inima de durere când vedem atâtea oi [secte] rătăcite peste atâtea dealuri și văi și acăjate în atâția spini ai rătăcirii din partea celor care își mai multă la găuoci decât la sămbure.

Mai mulți abonați ai foli, din com. Sâmbăteni, jud. Arad.

Din isprăvile beției.

Mai săptămâniile trecute, când s'a abătut gerul din urmă, în satul Răușeni s'a petrecut o întâmplare, care poate sluji multora de învățătură. Bărbatul Constantin Grigore a căzut în patima beției și din pricina asta nevasta lui Maria și cei trei copii aveau multe de îndurat. Venind, și când cu gerul din urmă, beat turtă acasă, nevasta l-a certat După ce a stropit-o în bătăi, i-a pus în brațe copilul de 3 luni și a dat-o afară din casă. A închis ușa și înzadar să a rugat nevasta să-l lasă

înlăuntru, că îngheată copilul, n'a mai deschis. Văzând că e înzadar și că copilul îngheată a început să se desbrăca pe rând și a învăli cu hainele ei pe copil. S'a desbrăcat de a rămas numai în ie. Spre ziua a răsbit-o frigul de a căzut jos. Dimineața au găsit-o deasupra copilului, ca și cum l-ar ocroti de frig. Dar copilul murise. Nefericita mamă și-a venit în fire, dar acum boala cumplit și nu credem, că va scăpa cu zile. Beatura drăguța, dragi bărbați! Iată roadele ei!

Oastea noastră crește...

Prea cucernice Părinte! Eu sunt oasă ce pierduse recheama-mă și mă sănătuoșe... Zic aceste cuvinte căci prea rătăcit am fost, încă până la vîrstă de 38 ani care mă aflu, am păcălnit în tot felul. Mă depărtasem de credință, încă intorcând capul când treceam pe lângă sf. Biserică.

Iosă de odă am fost prăbusit din semetia mea și ajungând la mare strămoșare și deșădăjduit cu totul mi-am intors credință către Domnul.

Nu ștui cum s'a făcut, căci am ajuns la o Biserică al cărei păstor, este părintele Chiricuță, care după căt am constatat este înzestrat cu tot darul Dumnezeesc al credinței la Biserica Slătării.

Intr-o din sărbători, mia fost dat să fac cunoștință cu căpătă bărbați care îi vedeau în fiecare sărbătoare și seara la predici, dintre care cel mai de frunte creștin și predicator fratele Oprisan și altul fratele Bănescu de care am fost invitat în casa lui unde se făceau predici și am rămas foarte mulțumit.

Atunci am cerut lămuriri în această

direcție și atunci m'am decis să vă fac, călduroasa rugămintă de a mă înscrive și pe mine în Oastea Domnului.

Constantin Ionescu,
Str. Aurelia Nr. 18 București 5
ferentari.

Cucernice părinte Trifă! Subsemnată în etate de 24 ani, Vă aduc la cunoștință căci sunt paralizată de picioare de 18 ani, dar din ce mi-se trage boscă nu pot să știu, dar știu să căci sănătă voia lui Dumnezeu nici un păr din cap nu să clătină, fie numele Domnului binecuvântat, căci năcar că Viind mai de multe ori frații ostași de aici din sat dimpreună cu fratele C. Mândru, iudeumătorul Oastei de aici și înțând predica și căntând mai multe cântece din carteau cu Oastea și altele am mare dorință să fiu și eu între frații și surorile cele întru Isus Hristos, și rog pe toți frații și surorile în Domnul Isus Hristos, să facă toti căte o rugăciune pentru mine ca Dumnezeu să mă ierte, că tare sunt pedepșită.

Smaranda V. Obadă,
com. Rose, parohia Cut-Neamț

Dreapta învățătură de credință și de viațuire creștină – și rătăcirile vremurilor noastre.

Despre folosul sfintelor icoane.

Câtă putere au icoanele în deșteptarea credinței o simțim din orânduirea dumnezeiască: „să fie semn pe mâna ta și să fie neciătite înaintea ochilor tăi” [II Leg. 6, 8]. Adevarat, la acest loc Dumnezeu vorbește de cunințele iubirii de Dumnezeu. Dar unde găsim noi un mai viu îndemn, o mai puternică pildă de iubire a lui Dumnezeu decât în viața sfintilor Lui, a căror chipuri privindu-le dorim să fim și noi ca ei: buni, blâzni, drepti, tari în mijlocul ispitelor, ca să putem dobândi și noi ca ei cununa vieții... privind la săvârșirea vieții lor să le urmăm credința [Evr. 13, 7].

Despre puterea cu care ajută icoanele la deșteptarea credinței și în lucrul de evanghelizare, istoria ne-a păstrat amintirea faptului că Metodic, încreștinătorul Bulgarilor împreună cu Ciril, s'a slujit în propovедuirea evangheliei și de o icoană, în care a zugrăvit jude-

cata din urmă și iadul, pe cari văzându-le căpetenia Bulgarilor s'a hotărât să primească creștinismul.

Dumnezeu însuși vrea să fie preamărit pînă în artă în biserică Sa. În legea veche și-a ales anume bărbați, pe cari L-a umplut de Duh dumnezeesc, de înțelegere, de pricepere și de toată știință... să născocească tot felul de lucruri măestrite" [Eșire 35, 31 și 35; 38, 22-23]. Puterea lucrurilor sfinte, înjosite de necredincioși se arată de multeori și în multe feluri [I Impar. 5, 1-5]. Câte întâmplări nu se cunosc de oameni în toate părțile, când necinstitorii de lucruri sfinte, au rămas aspru pedepsiti pe loc [II Imp. 6, 7]. Azi chiar, trecând pe lângă un altăraș pe câmp, în hotarul Vingăi din Banat, însoțitorul meu

îmi povestea: Aici se spune, că a fost o cruce de hotar. Un vânător, îmbrăcat în străie domnești — îmi spuse și numele — a tras cu pușca în icoana Răstignirii de pe cruce, și i-au înțepenit mâinile și a ologit. Văzându-și pedeapsa, s'a căit, a ridicat acest altăraș, la care venea de se ruga. Si s'a întăruit. De atunci, la Ispas, vin creștini în pelerinaj de se închină la acest loc, unde s'a săvârșit o nelegire, dar s'a făcut și o minunată întărire.

Și în Legea veche înaintea icoanelor, în fața lucrurilor, care închipuiau cele sfinte, cădeau cu față la pământ [Is. Navi 7, 6:] cântau [Ps. 137, 1-2], aprindeau candele [Eșire 27, 20:] și lumânați [37, 26:] și întâiau [30, 6-7].

Mântuitorul însuși cinstea

De Arhim. P. Morușca.

templul cu cele sfinte dia lăuntrul lui [Marc. II, 17] și Apostolii de asemenea [Fapt. 22, 17], îndemnându-ne și pe noi: „Rogu-vă dar pe voi să fiți mie următori [I Cor. 4, 16]

Când ești în nevoie și în necaz te pleci în fața oricărui trecător și-l rogi, de nu-l vei fi mai văzut niciodată: frate, ajută-mă, ajută-mi, te rog, să-mi ridic carul răsturnat; ajută-mă să-mi stâmpăr foamea... Si de cei ce te pot ajuta, prin mijlocirea lor, la lucrul cel mai greu al vieții, să nu cazi dela drumul drept al mântuirii, ci să-ți căștigi pânea vieții cele vesnice... să nu te poți ruqa?

Pleacătă genunchii creștine, în fața icoanei Maicii Preacurate și te roagă: „Prea sfântă stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii.” Si intrând în biserică te roagă cu Psalmistul: „eu întru mulțimea milei Tale voiu intra în casa Ta, închinamă-voi spre sfântă biserică Ta, întru frica Ta. Doamne povătușește-mă întrudreptatea Ta... [Ps. 5, 7, 8].

(In numărul viitor urmează Învățătură despre cinstirea sf. Crucii).

Focul fără odihnă dela Moreni

gazele au invadat întreaga regiune — teama de explozie.

Încercarea de stingere pe la suprafață a sondei dela Moreni, a avut ca rezultat o creștere grozavă a presiunii. Datorită acestei presiuni gazele și-au deschis noui guri de eşire în jurul sondei, până la distanțe de zeci de metri, împânzind regiunea pe o mare întindere. Focul a devenit mai puternic, coloana de flăcări s'a întins și în înălțime și în lățime. S-ar putea ca sub presiunea gazelor, să se producă o explozie uriașă.

cu desfundări de terenuri și cu înăinderăea incendiului asupra întregii atmosfere de gaze în care este învăluită regiunea Morenilor.

Populația, funcționarii și muncitorii, care sunt nevoiți să trăiască în preajma acestui vulcan, trăesc cu adevărat clipe înfricoșătoare.

Soc. Româno Americană a instituit un premiu de 2 milioane Lei pentru săngerea sondei.

Criză mare și în America

fabricile și-au redus lucrările — milioane de muncitori fără de lucru.

De o vreme încocaci n'auzi altceva decât criză și iar criză. Acest cuvânt, care înainte cu câțiva ani, poate îl cunoșteau numai financiarii, astăzi este rostit și de cel din urmă gospodar.

Această criză e generală.

Chiar în America, unde s'a îngrămadit tot aurul Europei în timpul războiului, să menține o criză, care se pare că e mai accentuată chiar ca în unele țări europene.

In Statele Unite, mai ales în regiunile industriale se simte o scădere enormă a producției.

In unele ramuri industriale ca de pildă la industria oțelului, a cauciucului, apoi la fabricile de automobile, producția s'a redus la jumătate. Aceste reduceri s'au făcut tot din cauza crizei.

Din cauza scăderii producției o mulțime de lucrători au rămas fără lucru. Să crede că numărul muncitorilor fără lucru a trecut de trei milioane.

S'a introdus în comerțul zilnic plătirile în rate, ca și la noi. Mai mult de 25 la sută din cumpărături se fac prin plătiri în rate. Grele vremuri!

Sovietele își schimbă politica?

Stalin dă îndărăt — el renunță la comunizarea forțată a averilor — Bisericile nu vor mai fi închise?

Precum am mai amintit aici la foale, Sovietele au încercat să facă comunism și cu moșiiile țărănilor; adeca să scoată averea de sub proprietatea omului și să o facă proprietatea tuturor. Aceasta era aşa numita „colectivizare agricolă.” Dar lucrul acesta a stârnit mari nemulțumi în popor.

In urma acestor mișcări țărănești, sovietele au luat o serie de măsuri menite a domoli aplicarea acestei reforme.

Să hotără: 1. Imediata suspendare a tuturor măsurilor luate împotriva gospodăriilor țărănești individuale;

2. Toate piețele să fie imediat redeschise;

3. Inchiderea bisericilor să fie imediat suspendată, deoarece

închiderea bisericilor nu poate fi săvârșită decât numai de bunăvoie, cu permisiunea și aprobația parohilor respectivi.

Stalin, șeful Sovietelor, a declarat că numai pe măsură ce țărani se vor convinge de superioritatea noilor reforme, treptat se va trece și la înfăptuirea lor.

Numai că noi știm că „lupul își schimbă părul, dar năravul ba.” Si tare ne este teamă că, bolșevicii mai sigur vor ajunge la închiderea bisericilor și la distrugerea proprietății și gospodăriilor țărănești, dacă o vor face fără să se simtă. Creștinii cei buni trebuie să se organizeze, să fie de veghe, ca nu cumva „odată” să fie prea târziu.

Incercare de atentat pe linia București-Constanța. Lângă stația Sărulești s'au găsit 3 bucăți explozibile — probabil dinamită — legate cu sârmă de linie, pe care se află așezată capsă.

Probabil, printre fericită împrejurare, trecând trenul a rupt sârma, fără să aprindă capsă.

S'au avizat autoritățile respective pentru facerea unei anchete și cercetarea explosibilului.

Cum pot fi înșelați unii oameni. Niște tiganii au reușit să convingă pe femeia Elena V. a Popei din com. Ibănești, că ei au darul să dubleze banii, din o hârtie de 20 să facă două de douăzeci etc. Femeia neobserverând înșelăciunea vrăjilor și rugăciunilor făcute de tiganii, care înlocuiesc pachetul adevărat cu altul fabricat de ei, a fost furată de toată avere ea. Noroc că jandarmii, anunțați imediat, au reușit să-i prindă și să găsească o bună parte din bani.